

[Indenrigsministeren]

Sundhedsplejersker	4	3
I alt	127	100

De samlede merudgifter svarer til omkring 2.600 kr. årligt pr. indvandrer.

Hvis det forudsættes, at 80 pct. af merudgifterne er lønudgifter, svarer det til et merforbrug af personale i størrelsesordenen en fuldtidsbeskæftiget pr. 100 indvandrere.

På undervisningsområdet beløber merudgifterne sig til ca. 8.200 kr. pr. indvandrer i alderen 6-16 år. Med samme forudsætninger svarer det til et merforbrug på fire fuldtidsbeskæftigede pr. 100 i alderen 6-16 år.

Ved en vurdering af disse tal må det tages i betragtning, at undersøgelsen er foretaget for syv år siden, og at det er det gennemsnitlige merforbrug for hele gruppen af indvandrere fra tredjelande.

Indenrigsministeriet er for tiden i gang med en fornyet undersøgelse af kommunernes merudgifter i forbindelse med indvandrere, herunder flygtninge.

Spm. nr. S 755

Til *miljøministeren* (16/3 88) af:

Flemming Jensen (KF):

»Hvorfor har Planstyrelsen truffet afgørelse vedrørende opførelse af højspændingsanlæg ved Mølleholmen i Tåstrup, inden Sundhedsstyrelsens undersøgelser vedrørende eventuel strålingsfare er afsluttet?«

Begrundelse

Et enigt byråd i Høje-Tåstrup Kommune har vendt sig mod placering af et højspændingsanlæg ved Mølleholmen i Tåstrup på grund af den usikkerhed, man føler over for en eventuel strålingsfare.

Den 21. maj 1987 meddelte Sundhedsstyrelsen, at man var i færd med at undersøge spørgsmålet generelt, og at man på daværende tidspunkt ikke kunne udtale sig konkret. Sundhedsstyrelsens undersøgelser er ikke afsluttet endnu.

Svar (23/3 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Planstyrelsen fastslog allerede i skrivelse af 25. oktober 1985, at Høje-Tåstrup Byråd efter hovedstadsregionplanlovens § 10, stk. 2, og kommuneplanlovens § 16, stk. 4, var forpligtet til at medvirke ved tilvejebringelsen af den lokalplan, som er en forudsætning for ombygningen af det eksisterende højspændingsanlæg ved Mølleholmen i Tåstrup.

Byrådets forpligtelse er en følge af, at anlægget er fastlagt i regionplanen for hovedstadsområdet.

Planstyrelsen modtog i december 1987 meddelelse om, at byrådet havde vedtaget, at man ikke ønskede at udarbejde lokalplanen på baggrund af den usikkerhed, man følte over for en mulig sundhedsrisiko for beboere tæt på højspændingsanlæg.

Planstyrelsen har ikke mulighed for at fritage byrådet for dets forpligtelse til at tilvejebringe lokalplanen, og det meddelte styrelsen byrådet i skrivelse af 13. januar 1988.

Jeg kan tilføje, at jeg derefter har modtaget en henvendelse fra byrådet.

Jeg har svaret byrådet, at de foreliggende oplysninger om en mulig sundhedsrisiko ved stråling fra højspændingsledninger ikke har en sådan karakter, at der er grundlag for at tage spørgsmålet om placeringen af det omhandlede højspændingsanlæg op til fornyet vurdering.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til de oplysninger, som sundhedsministeren har givet i svaret på det spørgsmål (nr. S 196), der blev stillet af hr. Asbjørn Agerschou den 11. november 1987.

Spm. nr. S 767

Til *miljøministeren* (17/3 88) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren sikre, at eksisterende autoværksteder i landsbyer og byområder kan opretholdes også efter 1. januar 1989?«

Begrundelse

I henhold til Miljøstyrelsens bekendtgørelse nr. 467 om miljøkrav i forbindelse med drift af autoværksteder opstilles skærpede regler, hvad angår autolakering og undervognsbehandling.

Disse krav er givetvis velbegrundede, hvad angår større anlæg, men for de mindre værksteder, der i begrænset omfang udfører f.eks. un-